

บทที่ 1

บทนำ

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหา

ภาษาจีนกลางเป็นภาษาหนึ่งที่มีบทบาทสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าภาษาอังกฤษ ซึ่งจัดเป็นภาษาที่สองที่หลายๆประเทศนิยมเรียน เราคงจะปฏิเสธไม่ได้ว่าในช่วงระยะเวลา 5 ปีมานี้ภาษาจีนมีบทบาทสำคัญมาก ทั้งนี้เนื่องจากการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรมจึงส่งผลให้สาธารณรัฐประชาชนจีนมีบทบาททั้งต่อภูมิภาคเอเชียอาคเนย์และต่อภูมิภาคอื่นๆของโลก ซึ่งจะเห็นได้ว่าแม้แต่องค์กรสหประชาชาติยังจัดให้ภาษาจีนกลางเป็นหนึ่งในหกภาษาหลักที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารขององค์กรสหประชาชาติ ด้วยความสำคัญของภาษาจีนกลางจึงส่งผลให้เป็นภาษาต่างประเทศที่มีผู้เรียนให้ความสำคัญไม่น้อยกว่าภาษาอื่นๆ เช่น ภาษาอังกฤษ ภาษาฝรั่งเศส ภาษาเยอรมัน ภาษาญี่ปุ่น เป็นต้น สำหรับการศึกษาภาษาต่างประเทศปัจจุบันในประเทศไทยนั้น เราจะเห็นได้ว่าภาษาจีนกลางได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในช่วงหลายปีที่ผ่านมา จะเห็นได้จากสถาบันการศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนได้มีการนำเอาภาษาจีนกลางมาบรรจุไว้ในหลักสูตร ตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาล ระดับชั้นประถมศึกษา ระดับชั้นมัธยมศึกษา ไปจนถึงระดับอุดมศึกษา แม้แต่ศูนย์ภาษาหรือสถาบันต่างๆก็เปิดสอนภาษาจีนกลางกันอย่างแพร่หลาย ทั้งนี้เพื่อตอบสนองความต้องการอันเนื่องมาจากการที่ภาษาจีนกลางได้เข้ามามีบทบาทต่อตลาดแรงงานของไทยในทุกๆระดับชั้น ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของธุรกิจอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว การติดต่อทำธุรกิจค้าขาย หรือแม้แต่การร่วมทุนกับนักธุรกิจชาวจีนทั้งจากแผ่นดินใหญ่ ไต้หวัน ฮองกง หรือ สิงคโปร์ซึ่งนับวันจะมีอัตราส่วนทางการทำธุรกิจเพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ ทำให้มีความต้องการบุคลากรที่มีความรู้ในการใช้ภาษาจีนกลางเพิ่มมากขึ้นเป็นเงาตามตัว

เราคงปฏิเสธไม่ได้ว่าการเรียนภาษาหนึ่งภาษาใดให้ได้ผลดีนั้นผู้เรียนจะต้องมีความสามารถทั้ง 4 ทักษะ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน ดังนั้นผู้เรียนพึงให้ความสำคัญอย่างยิ่งภาษาจีนเป็นภาษาซึ่งมีอักษรที่มีวิวัฒนาการมาจากอักษรรูปภาพ คือ อักษรหนึ่งตัวก็คือรูปภาพหนึ่งภาพที่ใช้แทน

ความหมายต่างๆ ซึ่งสมัยโบราณจะมีลักษณะเหมือนกับรูปวาด ต่อมาได้พัฒนามาจนกระทั่งเป็นอักษรที่มีลักษณะเส้นจีดในปัจจุบัน และเนื่องจาก อักษรจีนเป็นอักษรภาพ ดังนั้นลักษณะการอ่านอักษรจีนจึงไม่สามารถสะกดคำอ่านได้เหมือนกับภาษาอื่นๆ ผู้เรียนจำเป็นจะต้องจดจำตัวอักษรที่เห็นว่าอ่านอย่างไรและหมายความว่าอย่างไร นอกจากนี้จะต้องจดจำตัวอักษรทีละตัวแล้วยังจะต้องอ่านได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นเพื่อให้ง่ายต่อการอ่านและการจำอักษรจีน จึงได้มีการนำเอาระบบสัทอักษร pīnyīn มาใช้โดยการนำเอาอักษรโรมันมาแทนเสียงพยัญชนะ สระ พร้อมกับใส่เสียงวรรณยุกต์ในการอ่านอักษรจีนแต่ละคำเพื่อให้ง่ายต่อการเรียนรู้ ทั้งนี้เพราะคนส่วนใหญ่ต่างก็รู้อักษรโรมันกันอยู่แล้ว ดังนั้นผู้เรียนที่ต้องการเรียนภาษาจีนกลางจึงจำเป็นต้องศึกษาระบบสัทอักษร pīnyīn

การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์จึงเป็นหัวข้อสำคัญและน่าศึกษาเป็นอย่างยิ่ง ทั้งนี้เพราะในจำนวนอักษรจีน 50,000-60,000 กว่าตัวที่ใช้กันอยู่นั้น จะใช้ระบบสัทอักษร pīnyīn โดยใช้อักษรโรมัน แทนเสียงพยัญชนะ เสียงสระในการอ่านอักษรจีนทั้งหมด ดังนั้นการออกเสียงอ่านพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ที่ถูกต้องจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ เพราะถ้าออกเสียงผิดอาจทำให้การสื่อสารผิดพลาด เช่น huà[xua] (พูด) แต่ออกเสียงเป็น huò[xuo] (สินค้า) mā [ma] (ม้า) แต่ออกเสียงเป็น mà [ma] (ดำ) การออกเสียงอ่านในการเรียนภาษาต่างประเทศที่ถูกต้องนั้น นอกจากจะเป็นการสื่อความหมายได้ถูกต้องแล้วยังเป็นเสน่ห์อย่างหนึ่งของผู้เรียนภาษาต่างประเทศอีกด้วย ผู้วิจัยเห็นว่ายังมีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ออกเสียงอ่านผิด ซึ่งสาเหตุของการอ่านผิดอาจเกิดจากปัจจัยหลายด้าน การเข้าใจถึงสาเหตุและปัจจัยที่แท้จริงนั้น นอกจากจะสามารถช่วยให้ผู้สอนนำมาแก้ไขและปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพมากขึ้นแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติแล้วยังสามารถสร้างสื่อการเรียนการสอนให้กับผู้เรียน อีกทั้งยังสามารถเป็นข้อมูลพื้นฐานให้กับสถาบันอื่นอีกด้วย

การวิจัยการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียงพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ ดังกล่าวคาดว่าจะช่วยให้เข้าใจถึงปัจจัยสาเหตุของปัญหา และสามารถนำผลที่ได้ไปขยายผลในการแก้ปัญหาให้กับผู้เรียนภาษาจีนโดยทั่วไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ของนักศึกษา
2. เพื่อให้ผู้สอนได้เข้าใจถึงปัจจัยและสาเหตุของปัญหาที่แท้จริงที่ทำให้นักศึกษาออกเสียงผิด
3. เพื่อเป็นข้อมูลนำไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอนให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

3. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการวิจัยไว้ดังนี้

1. กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการศึกษาคือนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คนและนักศึกษาคณะแพทยแผนจีน มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ ชั้นปีที่ 1 จำนวน 30 คน
2. นำระบบ Hànyǔ pīnyīn มาใช้ทดสอบกับกลุ่มเป้าหมายคือนักศึกษาสาขาวิชาภาษาจีน คณะศิลปศาสตร์ และนักศึกษาคณะแพทยแผนจีน (โดยให้ผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้วิเคราะห์ความถูกต้องในการทำแบบทดสอบ)
3. นำแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นมามีการสัมภาษณ์กับกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว พร้อมทั้งวิเคราะห์สรุปและประมวลผล

4. นิยามศัพท์ที่ใช้ในการวิจัย

ตัวอักษร pīnyīn	หมายถึง	การถอดเสียงตัวอักษรจีนโดยใช้อักษรโรมัน
นักศึกษา	"	นักศึกษาสาขาวิชาเอกภาษาจีนและนักศึกษา คณะการแพทย์แผนจีนมหาวิทยาลัยหัวเฉียว เฉลิมพระเกียรติ

5. สมมติฐานของการวิจัย

1. นักศึกษาที่มีพื้นฐานความรู้ภาษาจีนกลางมาก่อนน่าจะมีการออกเสียงน้อยกว่าผู้ที่ไม่มีพื้นฐานความรู้ภาษาจีนกลาง
2. การออกเสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ ที่นักศึกษามีการออกเสียงผิดพลาดน่าจะเป็นเสียงที่ไม่มีอยู่ในเสียงภาษาไทย

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ผู้สอนได้เข้าใจถึงสาเหตุของปัญหาและเตรียมพร้อมสำหรับแนวทางแก้ไข
2. เพื่อให้ผู้สอนได้ปรับปรุงการเรียนการสอนภาษาจีนในวิชาพื้นฐานให้มีประสิทธิภาพ
3. เพื่อปรับปรุงรายวิชาและหลักสูตรภาษาจีนกลางให้สอดคล้องกับผู้เรียน

7. กรอบแนวคิดของการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ศึกษาปัญหาเกี่ยวกับพื้นฐานความรู้ของผู้เรียน(ความตั้งใจ การฝึกฝน เวลาในการฝึกฝน เวลาในการเรียน) การออกเสียงพยัญชนะ เสียงสระ และเสียงวรรณยุกต์ที่ไม่สามารถเทียบเคียงกับเสียงในภาษาไทยได้ ซึ่งอาจเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการออกเสียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในภาษาจีนกลาง

